
I dette skumle Fangebur

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "I dette skumle Fangebur", i: *Mindeudgave Digte*, side: 57, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

I dette skumle Fangebur

I dette skumle Fangebur,
i denne Klostercelle,
bag denne tykke Fortidsmur
imellem andre Trælle
her staar jeg, lænket som en Krik,
ved Ævl og Løgn og Grammatik
og mosbegroet Ælde.

Et Menneske af Kød og Blod
blandt visne Pergamenter
med Lænken spændt omkring sin Fod
i „Vismænds“ Exkrementer!
Jo, jeg forstaar saa saare godt,
at man mig forelægger blot
bestandig Testamenter.

Et Menneske af Kød og Blod
i Graven spærret inde!
Et Menneske af Kød og Blod,
der skal som Skygge svinde,
der gennem Oldgræsk og Latin
som Olding først i Dødens Lin
skal Livets Glæde vinde!

Derudenfor er Himlen blaa,
og Dagens Øje smiler.
Med Løvet grønt de Stammer graa
sig majestætisk hviler,
og Vinden hvisker mild og øm,
og Blomster staar fortabt i Drøm,
hvor Skovens Bække iler.

Og hører jeg paa Gadens Sten
med fast og sikker Ynde
de slanke, fine Pigeben
behændigt frem sig skynde,
da mærker jeg, med heftig Lyst
det bruser i mit pinte Bryst
af Længsel mod at „synde“.

Ak, hvis jeg havde Tro og Mod,
jeg rejste mig med Vælde
og sprængte med mit Kød og Blod
de døde Aanders Celle
for til en Piges varme Skød
ved Bækkens Nynn i Solens Glød
mit Hoved fro at hælde.

Thi ej man i en Grammatik
kan Livets Mening vinde;
langt før da i et Solskinsblik
fra Somrens unge Kvinde.
Paa Bøges mer end Bøgers Blad
kan sjælekarsk og lovsangsglad
man Livets Skaber finde.

Hvad nytter det, jeg ved, jeg ved,
hvordan jeg burde gøre,
naar jeg af Lænken tynget ned
ej mægter mig at røre,
naar graa foran mig Muren staar,
og Vejen ud til Lyset gaar
igennem Pligtbruds Døre?